

ע"פ 37788/05/15 - ס מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 37788-05-15 מ נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי

המבקש: ס מ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית המלא אשר הוטלו על המבקש ולהורות על פתיחת חלונות התאוררות במעצר הבית.

2. ביום 2.6.14 הורשע המבקש בבית משפט השלום בנצרת, על סמך הודאתו, בכתב אישום המייחס לו שבעה אישומים הכוללים עבירות רכוש שונות. ביום 16.4.15 גזר בית המשפט קמא על המבקש עונש 36 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים.

עם מתן גזר הדין עוכב עונש המאסר בפועל, בכפוף לתנאי השחרור בערובה בהם היה המבקש נתון, לרבות מעצר בית מלא בבית הוריו בטבריה.

3. ביום 19.5.15 הגיש המבקש ערעור על פסק דינו של בית המשפט קמא ובצדו בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. ביום 9.6.15 עוכב ביצוע עונש המאסר בפועל ע"י ההרכב בראשות כב' השופטת הלמן עד להכרעה בערעור וזאת בכפוף לתנאי השחרור הקודמים שהוטלו על המבקש.

בקצרה אציין, כי עיון בערעור מלמד שעיקרו הינו הטענה כי רק לאחר מתן גזר הדין גילה ב"כ המבקש שרישום גילו של המבקש, אשר הגיע עם משפחתו מלבנון, היה שגוי ולמעשה בעת שביצע את העבירות בהן הורשע, היה המבקש קטין.

4. ביום 7.2.16 הגיש המבקש את הבקשה שלפניי. לטענתו, ההכרעה בערעור שהגיש מתעכבת בהמתנה להכרעה בסוגית גילו של המבקש. בנסיבות אלו טען כי הוא שוהה כבר למעלה מ-21 חודשים במעצר בית מלא. ב"כ המבקש הפנה לנסיבותיו של המבקש וכן טען כי לאחרונה מצבו הנפשי של המבקש ירוד

עמוד 1

מאוד. על כן ביקש לשנות את תנאי המעצר החלים עליו ולהותירו במעצר בית לילי בלבד. אולם, בדיון בבקשה מיום 9.2.16 צמצם ב"כ המבקש את הבקשה וביקש לאפשר למבקש יציאה ממעצר הבית לחלונות התאווירות בלבד. הוא חזר על נימוקי הבקשה הכתובה ואף הגיש לעיון בית המשפט מכתב של הפסיכיאטרית ד"ר לודמילה קבאשה, לפיו אכן מצבו הנפשי של המבקש ירוד ומומלץ לשקול שינויים בתנאי מעצרו.

מנגד התנגדה ב"כ המשיבה לבקשה. הפנתה לעובדה כי המבקש הורשע בעבירות אשר יוחסו לו ועל כן לא עומדת לו עוד חזקת החפות. כן הפנתה לעונש המאסר הארוך אשר הוטל עליו בגזר הדין. התייחסה אף לסיכויי הערעור וטענה כי הם אינם גבוהים, כאשר בית המשפט לענייני משפחה דחה את בקשת המבקש לתיקון גילו וכיום קיים ערעור על החלטה זו, אשר עתיד להישמע לפני כב' הנשיא אברהם לסוף חודש מרץ.

דין והכרעה

5. לאחר שבחנתי את טענות באי כוח הצדדים הגעתי לידי מסקנה כי דינה של הבקשה להידחות.

כאמור, בהליך שלפנינו הורשע המבקש, בהתאם להודאתו, בשורה של עבירות רכוש. נוכח האמור, ברור כי כיום לא עומדת למבקש חזקת החפות ולפיכך גם משתנה נקודת האיזון ומערכת השיקולים אשר יש לבחון בדיון בתנאי המעצר בהם נתון המבקש.

לא רק זאת, אלא שעל המבקש אף נגזר עונש מאסר בפועל ארוך באופן יחסי של 3 שנות מאסר בפועל. כידוע, נאשם אשר נגזר עליו עונש של מאסר בפועל חייב להתחיל בריצוי עונשו מיד לאחר מתן גזר הדין ועיכוב ביצוע עונש מאסר יינתן רק במקרים שבהם קיימות נסיבות מיוחדות. בנסיבות העניין שלפנינו ניתן עיכוב הביצוע בעיקר נוכח טענת המבקש לטעות ברישום גילו. אלא שמאז הוגש הערעור וניתן עיכוב הביצוע, ניתנה הכרעת בית המשפט לענייני משפחה אשר דחה טענה זאת של המבקש. אכן על אותה החלטה מתנהל הליך ערעור, אולם בנסיבות האמורות, ודאי שלא ניתן לקבוע כי הסיכויים לקבלת הבקשה לתיקון גיל, או סיכויי הערעור על עונש המאסר בפועל, גבוהים הם.

מכל מקום, הערעור על תיקון הגיל קבוע לדיון לחודש מרץ ואילו הערעור על פסק דינו של בית המשפט קמא לחודש אפריל, כך שלא אמור לעבור זמן רב טרם תינתן הכרעה סופית בערעורו של המבקש.

6. לאור כל האמור, איני רואה כל מקום להקל בתנאי מעצר הבית החלים על המבקש ואני מורה על דחיית הבקשה.

7. המזכירות תמציא החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' אדר א' תשע"ו, 10 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.